

Stille mirakler når mennesker mødes

Tekst: Iben Krogsdal, 2018

Musik: Niels Nørgaard, 2018

- 1 Stille mirakler når mennesker mødes!
En levende by der er større end lille
og former en verden med udsyn der vokser
af alt det vi tror på; fortællingens kilde.
Når bare vi mærker det syng: At her kan vi bo
så vandrer vi sammen på fremtidens lysende bro.
- 2 Hænder der rækker og hænder der griber
og hænder der mødes og hænder der bygger
en verden med plads til at vove og falde
og dele de nære og daglige lykkes.
Når hænderne rører hinanden, blir mennesker to,
så bærer vi dem, der skal bæres, på hændernes bro
- 3 Tusinde drømme der drømmes i byen
og fletter sig sammen i levende tanker
og bliver til stærkere tro på i morgen
og bliver til hjertet i byen der banker.
Hvis bare vi giver hinanden en drøm at bebo
så rejser vi sammen - vi rejser på drømmenes bro
- 4 Lukkede døre der åbner mod verden
og pludselig ser vi en fremmed og tør det:
Slå bro mellem alt det der skiller og stopper.
Vi ser på hinanden: Vi kan godt! Vi gør det!
Så kæmper vi sammen med kræfter der kommer af tro
og er der en afgrund – så bygger vi menneskebro
- 5 Nye og gamle der mødes i sange
og bliver et kor af utallige stemmer
der synger om livet, vi deler i grunden,
det pulsslag i byen vi hver dag fornemmer.
Når sprogene mødes i byen kan nye ting gro
så løfter vi livssangen sammen på stemmernes bro!

Sensommervise

Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen, 1982

Melodi: Kirsten og Finn Jørgensen, 1982

- 1 Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.
- 2 Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.
- 3 Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner
af'tnen er nær...
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.
- 4 Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

MORGENSANG I FESTUGEN

TORS DAG D. 6. SEPTEMBER 2018

DOKK1

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Nu vågne alle Guds fugle små

Tekst: B.S. Ingemann 1837

Melodi: C.E.F. Weyse 1837

- 1 Nu vågne alle Guds fugle små,
de flyve fra reden og sjunge;
de prise vor Herre, så godt de formå:
de takke for livet og lyset med fløjtende tunge.
- 2 Nu kvidrer svalen på kirketag
og spurven ved menneskers huse;
de synge: Godmorgen! de synge: Goddag!
De synge: Guds fred! Gud ske lov! og i luften hensuse.
- 3 Småfuglenes sang vor Herre forstår,
han kender hver sjæl i sit rige;
de fattiges lovsang han ikke forsmår,
han ser, hvad de målløse skabninger alle vil sige.
- 4 Os ser du også, du kære Gud!
du hører vor røst i din Himmel;
når fuglene flagre af rederne ud,
du hører småbørnenes pris i din jublende vrimmel.

Sangkraft Aarhus er en selvejende institution med økonomisk støtte fra Aarhus Kommune og Statens Kunstfond. Gennem kvalitetsrige aktiviteter i skoler og kor fremmer vi sangen for både bredde og elite. Sangkraft Aarhus er knyttet til to dynamiske sangmiljøer, som dagligt arbejder på at udvikle nye unge sangere: Skt. Clemens Drengekor og Aarhus Pigechor.

Sangkraft Aarhus engagerer en lang række samarbejdspartnere:, bl.a. Aarhus Kommunes Magistrat for Børn og Unge og Magistrat for Kultur og Borgerservice, Aarhus Musikskole, VIA University College, Aarhus Domkirke, Aarhus Symfoniorkester, Aarhus Jazz Orchestra og Den Jyske Opera.

Godmorgen lille land

Tekst: Niels Brunse, 1998

Melodi: Carsten Johs. Mørch, 1998

- 1 Godmorgen, lille land!
Et land med sol, et land med dis,
med kyst af sten og sand,
som havets bølger slikker,
med bakker skabt af is,
koldt eller venligt skiftevis.
- 2 Godmorgen, ø ved ø!
Nu ser vi Danmarks buetegn
med blink af hav og sø,
de slanke, lyse broer.
I sol, i blæst, i regn
bærer de os fra egn til egn.
- 3 Godmorgen, hver og en,
som sidder ved et morgenbord
fra Skagens hvide gren
til Gedsers lange odde,
på vores prik mod nord
her på den kuglerunde jord.
- 4 Godmorgen, stå nu op!
Stå ud af drøm og tankespind
og stræk din tunge krop,
for ingen er alene;
når verden lukkes ind,
bygger vi bro fra sind til sind.